

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3250/08
04.12.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић, Соње Бркић, Јованке Кажих и Миломира Николића, чланова већа, у спору тужиоца-противтужене АА, коју заступа АБ, адвокат, против туженог-противтужиоца ББ, кога заступа БА, адвокат, ради одређивања мере заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Окружног суда у Панчеву Гж. бр. 771/08 од 23.5.2008. године, у седници одржаној 4.12.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог - противтужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Панчеву Гж. бр. 771/08 од 23.5.2008. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Ковину П. бр. 347/07 од 29.11.2007. године, са решењем о исправци П. бр. 347/07 од 8.4.2008. године, усвојен је тужбени захтев тужиље -противтужене, па је одређена мера заштите од насиља у породици и то забрана туженом-противтужиоцу да се приближава тужиљи-противтуженој на удаљености од 50 метара и забрана туженом-противтужиоцу даљег узнемиравања тужиље-противтужене. Изречена мера заштите од насиља у породици изриче се у трајању од годину дана, а најдуже до 29.11.2008. године. Одбијен је противтужбени захтев туженог-противтужиоца којим је тражио да се одреди мера заштите од насиља у породици и то забраном тужиљи -противтуженој да се приближава туженом-противтужиоцу на удаљености од 50 метара, забраном тужиљи-противтуженој даљег узнемиравања туженог-противтужиоца, а да изречена мера заштите од насиља у породици туженом-противтужиоцу се изрекне у трајању од годину дана, а најдуже до 29.11.2008. године. Обавезана је тужиља-противтужена да туженом-противтужиоцу накнади трошкове парничног поступка, а обавезан је тужени-противтужилац да тужиљи-противтуженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 33.200,00 динара.

Окружни суд у Панчеву је пресудом Гж. бр. 771/08 од 23.5.2008. године жалбу туженог-противтужиоца као неосновану одбио и пресуду Општинског суда у Ковину П. бр. 347/07 од 29.11.2007. године са решењем П. бр. 347/07 од 8.4.2008. године, којим је исправљена пресуда Општинског суда у Ковину, потврдио.

Против ове другостепене пресуде тужени-противтужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у границама својих овлашћења из члана 399. ЗПП и нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

У правноснажно окончаном поступку је утврђено да су парничне странке након краћег познанства 1982. године засновале ванбрачну заједницу, а брак су закључиле __.2003. године. Ванбрачна заједница парничних странака у почетку је добро функционисала, а проблеми у њиховим међусобним односима почели су да се јављају пре десетак година и то из разлога што је тужени често био у алкохолисаном стању, и тада је био агресиван према тужиљи. Тужиља је неколико година уназад трпела и ћутала, надајући се да ће доћи до побољшања у понашању туженог. До побољшања није дошло, па је дана __.2007. године око 22,00 часа тужени под дејством алкохола, када се вратио кући почео да вређа тужиљу, затим је рукама и ногама ударао по телу, након чега је тужиља побегла на улицу, позвала полицију и са најнужнијим стварима отишла код своје ћерке у аа. Сутрадан је отишла код своје тетке у Београд, где се и сада налази. Поводом поменутог догађаја покренут је кривични поступак у предмету Ки. 194/07.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Породичним законом, одредбом члана 197. став 1. прописано је да је насиље у породици понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство другог члана породице, а чланом породице сматрају се супружници или бивши супружници, према ставу 3. тачка 1. истог члана.

Како је овако понашање недозвољено и законом санкционисано, то је правилно и у складу са одредбама члана 198. истог Закона туженом изречена одређена мера заштите од насиља у породици, на начин како је то означено у првостепеној пресуди. Мере заштите и врста одмерене су у складу са одређеним степеном вербалног насиља које је тужени испољио према тужиљи и предузетим физичким актима, које је тужиља претрпела и психичком узнемиравању којем је била изложена, а такође су од значаја и непосредни разлози који су довели до оваквог насилничког понашања туженог, и чињенице да тужиља такво понашање није изазвала нити допринела интензитету испољеног насиља.

Законом предвиђене мере заштите нису само казне за учиниоца насиља у породици. Оне имају и превентивно дејство, јер опомињу и упозоравају учиниоца на то какве га законске последице очекују за случај да убудуће понови своје дело, па као такве делују и у циљу спречавања понављања насилничког понашања. Зато одређене мере заштите не смеју бити лаке, и безначајне за учиниоца, већ напротив ефикасне и сврсисходне како би могле остварити свој циљ на плану превенције, како посебне тако и опште, а њихов крајњи циљ је заштита породице као основне али и најзначајније заједнице људског друштва, како породице као целине, тако и сваког њеног члана појединачно. Оне не штите само жртве насиља, већ и починиоце, јер их својим постојањем и деловањем осујећују у понављању таквог недозвољеног понашања и следом тога заштићују од поновног трпљења законских последица. За жртве породичног насиља ове мере заштите треба да буду такве да обезбеде мир, спокој и безбедност за одређени временски период, живот без страха од даљег насиља, ослобађање од траума и опоравак од задобијених повреда. За обе стране заједно та одређена временска и просторна дистанца треба да обезбеди стварање услова за изналажење решења у циљу превазилажења настале ситуације и стабилизације међусобних односа. У конкретном случају то је посебно битно јер је тужени пре престанка заједнице живота са тужиљом вршио насиље у породици над тужиљом, и како се тужиља задњих неколико година лечила код неуропсихијатра због несређене породичне ситуације, то се мерама заштите од насиља у породици које су изречена туженом штити телесни интегритет, душевно здравље и спокојство тужиље.

Неосновани су наводи ревизије туженог, јер у конкретном случају не постоје оправдани разлози за изрицање мере заштите од насиља у породици према тужиљи, у смислу члана 193. Породичног закона, јер сама тужиља над туженим у току трајања њихове заједнице није вршила насиље у породици.

То су разлози што је Врховни суд на основу одредбе члана 405. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа – судија

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СМ